

A

Roslan bin Awang Mohamaad lwn Pendakwa Raya

B

MAHKAMAH TINGGI (TEMERLOH) — RAYUAN JENAYAH
NO CB-41S-7-08 TAHUN 2021
ROSLAN MAT NOR PK
15 APRIL 2022

C

Prosedur Jenayah — Rayuan — Rayuan terhadap sabitan dan hukuman — Kesalahan menakutkan secara jenayah — Sama ada inti pati pertuduhan berjaya dibuktikan — Sama ada terdapat ugutan jenayah — Sama ada pembelaan tertuduh dipertimbangkan — Sama ada hukuman yang dijatuhkan wajar — Kanun Tatacara Jenayah s 257 — Kanun Keseksaan ss 503 & 506

D

Perayu merupakan suami kepada SP1. SP1 telah menolak giliran bermalam bersama perayu dan meminta perayu pergi ke rumah isterinya yang lain. Ia telah menimbulkan pertengkaran di antara SP1 dan perayu. Sejurus itu, perayu telah dikatakan mengacukan dua bilah pisau kepada SP1 serta mengugut untuk bunuh SP1. Berikutan itu, satu laporan polis telah dibuat oleh SP1 dimana perayu telah ditahan dan dipertuduh di bawah s 506 Kanun Keseksaan. Perayu telah mengendalikan perbicaraannya di mahkamah majistret secara berseorangan tanpa diwakili oleh peguam. Mahkamah majistret telah mensabitkan perayu dan menjatuhkan hukuman penjara enam bulan dari tarikh jatuh hukum dan denda RM10,000 jika tidak bayar enam bulan penjara. Terkilan, perayu telah memfailkan rayuan terhadap sabitan dan hukuman. Isu-isu yang dibangkitkan untuk pertimbangan mahkamah adalah: (a) sama ada kes prima facie berjaya membuktikan terhadap perayu; (b) sama ada majistret telah mempertimbangkan pembelaan perayu dengan sewajarnya; (c) sama ada majistret gagal mempertimbangkan faktor-faktor mitigasi perayu semasa menjatuhkan hukuman; dan (d) sama ada hukuman yang dijatuhkan wajar.

E

F

G

H

Diputuskan, menolak rayuan terhadap sabitan; mengetepikan hukuman majistret dan menggantikan dengan hukuman denda RM10,000 jika gagal bayar enam bulan penjara:

I

- (1) Adalah didapati setelah tertuduh dipanggil until membela diri, majistret telah menjelaskan kepada tertuduh keterangan saksi-saksi dan elemen-elemen pertuduhan sebelum tertuduh memilih untuk memberi keterangan pembelaan di mana tertuduh mengesahkan bahawa beliau telah memahami penjelasan majistret berkenaan keterangan-keterangan kes pembelaan. Oleh yang demikian, adalah jelas bahawa kehendak s 257 Kanun Tatacara Jenayah ('KTJ') telah dipatuhi (lihat perenggan 18).

- (2) Dalam kes ini, dakwaan pihak perayu ialah beliau tidak mempunyai niat untuk mencederakan atau membunuh SP1. Namun demikian, niat atau mens rea yang dimaksudkan ialah dalam menggunakan atau melontarkan perkataan yang boleh dikatakan sebagai ugutan jenayah. Tindakan perayu yang memegang dua bilah pisau yang disaksikan oleh SP1, SP2 dan SP3 adalah konsisten dengan niat beliau melakukan ugutan jenayah tersebut. Oleh itu, dapatan majistret bahawa inti sari kesalahan di bawah s 503 Kanun Keseksaan dibaca bersama dengan hukuman di bawah s 506 Kanun Keseksaan telah membuktikan satu kes prima facie adalah sesuatu yang betul dan tiada alasan untuk mahkamah ini menolak dapatan tersebut (lihat perenggan 28). A B C
- (3) Apa yang penting bagi pertuduhan di bawah s 503 Kanun Keseksaan ialah tindakan seseorang yang membuat ugutan jenayah sehingga menyebabkan ketakutan. Fakta bahawa SP1 tidak menggigil atau menangis dan hanya membatukan diri sebenarnya adalah tindakan spontan ekoran daripada pengucapan ugutan jenayah perayu kepada SP1. Sekiranya SP1 mengambil tindak balas, SP1 akan dicerderakan oleh perayu. Oleh yang demikian, ketiadaan keterangan bahawa SP1 menangis atau menggigil tidak menjejaskan kes pendakwaan serta tidak mencatitkan inti sari kesalahan di bawah s 503 Kanun Keseksaan yang telah dibuktikan melalui keterangan-keterangan pendakwaan di akhir kes pendakwaan (lihat perenggan 30). D E
- (4) Dalam kes jenayah, actus reus tidak semestinya memerlukan tindakan fizikal. Di dalam kesalahan di bawah s 503 Kanun Keseksaan yang melibatkan ugutan jenayah, actus reus adalah apa yang diucapkan melalui lidah perayu yang disokong dengan tindakan menghayun-hayun pisau tersebut yang disaksikan oleh SP2 dan SP3. Oleh itu, hujahan pihak perayu bahawa actus reus tidak dibuktikan oleh pihak pendakwaan adalah sesuatu yang tidak boleh dipertahankan (lihat perenggan 33). F G
- (5) Berdasarkan alasan penghakiman majistret, telah memberikan penilaian sewajarnya kepada pembelaan perayu dan menjelaskan tentang percanggahan keterangan perayu dengan keterangan SP1, SP2 dan SP3. Majistret telah menolak pembelaan berkenaan kewujudan pisau dan kekeliruan mengenai warna pisau yang digunakan. Selain daripada pembelaan tersebut, adalah didapati tiada pembelaan lain yang dikemukakan oleh pihak pembelaan. Oleh yang demikian, dapatan majistret berkenaan dengan pembelaan yang dikemukakan dan keseluruhan keterangan bahawa pihak pembelaan tidak dapat menimbulkan keraguan yang munasabah adalah sesuatu yang tidak boleh digugat atau diganggu oleh mahkamah (lihat perenggan 34). H I
- (6) Hukuman yang dikenakan adalah berada di dalam ruang lingkup hukuman seperti yang diperuntukkan di bawah s 506 Kanun Keseksaan. Namun, hukuman penjara akan menukar status perayu daripada seorang

- A yang bebas kepada seorang banduan. Ianya akan menjejaskan perayu dan keluarga tanggungannya dan akan menyebabkan masalah yang lebih serius dialami oleh keluarga perayu termasuk mangsa dan anak-anak. Oleh itu, hukuman pemenjaraan tidak bersesuaian dalam kes ini demi memastikan tiada insiden lain yang akan menimbulkan masalah lebih
- B serius berlaku (lihat perenggan 37 & 47).

[English summary]

- C The appellant was the husband of SP1. SP1 refused to spend the night with the appellant and asked the appellant to go to his other wife's house. It has caused an argument between SP1 and the appellant. At that moment, the appellant was said to have pointed two knife blades at SP1 and threatened to kill SP1. Following that, a police report was made by SP1 where the appellant was arrested and charged under s 506 of the Penal Code. The appellant conducted
- D his trial in the magistrate's court without being represented by a lawyer. The magistrate court convicted the appellant and sentenced him to six months imprisonment from the date of conviction and a fine of RM10,000 in default six months imprisonment. Aggrieved, the appellant has filed an appeal against the conviction and sentence. The issues raised for the court's consideration are:
- E (a) whether the prima facie case successfully proves against the appellant; (b) whether the magistrate had properly considered the appellant's defence; (c) whether the magistrate failed to consider the appellant's mitigating factors when sentencing; and (d) whether the sentence imposed was appropriate.
- F **Held**, dismissing the appeal against the conviction; setting aside the magistrate's sentence and replacing it with a fine of RM10,000 in default of six months imprisonment:
- G (1) It was found that after the accused was called to defend himself, the magistrate explained to the accused the testimony of the witnesses and the elements of the charge before the accused chose to give a defense testimony where the accused confirmed that he had understood the magistrate's explanation regarding the evidence of the defense case. Therefore, it was clear that the requirements of s 257 of the Criminal
- H Procedure Code ('the CPC') have been complied with (see para 18).
- I (2) In the present case, the appellant's allegation was that he had no intention to injure or kill SP1. However, the intended intention or mens rea was in using or uttering words that can be said to be criminal intimidation. The actions of the appellant holding two knife blades witnessed by SP1, SP2 and SP3 are consistent with his intention to commit the criminal intimidation. Therefore, the magistrate's finding that the gist of the offense under s 503 of the Penal Code read together with the sentence under s 506 of the Penal Code has proved a prima facie case was correct and there was no reason for this court to reject that finding (see para 28).

- (3) What was essential to the charge under s 503 of the Penal Code was the act of a person making a criminal intimidation to cause fear. The fact that SP1 did not shiver or cry and stunned was actually a spontaneous act following the appellant's criminal intimidation to SP1. If SP1 takes a response, SP1 will be injured by the appellant. Therefore, the absence of evidence that SP1 cried or shivered does not affect the prosecution's case and does not invalidate the gist of the offense under s 503 of the Penal Code which has been proven through the prosecution's evidence at the end of the prosecution's case (see para 30). A
B
- (4) In criminal cases, the actus reus does not necessarily require physical action. In the offense under s 503 of the Penal Code involving criminal intimidation, the actus reus was what was said by the appellant supported by the act of swinging the knife witnessed by SP2 and SP3. Therefore, the appellant's argument that the actus reus was not proved by the prosecution was unsustainable (see paras 33). C
D
- (5) Based on the magistrate's ground of judgment, the magistrate has given an appropriate assessment to the appellant's defense and explained the contradiction between the appellant's testimony and the testimony of SP1, SP2 and SP3. The magistrate rejected the defence regarding the existence of the knife and confusion over the color of the knife used. Apart from that defence, it was found that there was no other defence presented by the defence. Therefore, the magistrate's findings regarding the defence presented and the entire evidence that the defence could not raise reasonable doubt was something that cannot be challenged or disturbed by the court (see para 34). E
F
- (6) The punishment imposed was within the scope of punishment as provided under s 506 of the Penal Code. However, a prison sentence would change the appellant's status from a free person to a prisoner. It will affect the appellant and his dependent family and will cause more serious problems for the appellant's family including the victims and children. Therefore, the sentence was not appropriate in this case to ensure that no other incidents that will cause more serious problems occur (see paras 37 & 47).] G
H

Kes-kes yang dirujuk

- Abdullah bin Atan v PP and other appeals* [2020] 6 MLJ 727, MP (dirujuk)
- Awaluddin bin Suratman & Ors v Pendakwa Raya* [1992] 1 MLJ 416, MT (dirujuk)
- Azahan bin Mohd Aminallah v PP* [2005] 5 MLJ 334, MR (dirujuk)
- Lokhman bin Abu v PP* [2001] 1 MLJ 311; [2001] 1 CLJ 253, MR (dirujuk)
- PP v Datuk Conrad Mojuntin @ Jomilon Mojuntin & Anor* [2009] 2 MLJ 745; [2009] 7 CLJ 635, MT (dirujuk)
- PP v Wan Halim Wan Hassan* [2016] 8 CLJ 875, MT (dirujuk)
- I

- A *Shaari v PP* [1963] 1 MLJ 22 (dirujuk)
Sinnasamy all Kaliappan v PP [2005] 7 MLJ 570, MT (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

- B Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam Pahang 2005
Kanun Tatacara Jenayah ss 257(1), 257, 294, 294(6), 422
Kanun Keseksaan ss 33, 44, 52A, 52B, 503, 506
Aida Rahayu Abdul Rahman (Aida Rahman & Co) bagi pihak perayu.
Nasrul Hadi Abdul Ghani (Nurul Balkis Zunaidi bersamanya) (Timbalan
C *Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak responden.*

Roslan Mat Nor PK:

- D [1] Perayu telah disabitkan dan dihukum dengan penjara enam bulan dari tarikh jatuh hukum dan denda RM10,000 jika tidak bayar enam bulan penjara. Di dalam kes ini perayu telah dituduh seperti berikut:
- E Bahawa kamu pada 31.10.2019 jam lebih kurang 9.26 malam bertempat di Kampung Gunung Senyum, 28050 Kuala Krau, di dalam Daerah Temerloh, di dalam Negeri Pahang Darul Makmur telah didapati menakutkan secara jenayah dengan ugutan hendak menyebabkan kematian kepada Ros Fadilah binti Mohammad Sarif No. KP: 701024-10-5678. Oleh yang demikian kamu telah melakukan kesalahan yang boleh dihukum di bawah Seksyen 506 Kanun Keseksaan.
- F [2] Perayu adalah merupakan suami kepada SP1. Pada 31 Oktober 2019 lebih kurang jam 9.26 malam ketika SP1 berada di rumahnya bersama-sama dengan dua orang anaknya iaitu SP2 dan SP3 perayu telah pulang ke rumah. Setelah pintu dibuka oleh SP2, SP1 telah mengikut perayu masuk ke dalam bilik tidur. SP1 telah menolak giliran bermalam bersama perayu dan meminta perayu pergi ke rumah isterinya yang lain. Ia telah menimbulkan pertengkaran di antara SP1 dan perayu.
- G [3] Seterusnya SP1 telah masuk ke dalam bilik anaknya untuk menyembunyikan gunting yang berada di laluan luar menghala ke dapur disebabkan bimbang perayu akan menggunakan senjata tersebut. Tiba-tiba perayu telah masuk ke dalam bilik tersebut dengan membawa dua bilah pisau di kiri dan kanan tangannya dan telah menyatakan seperti yang dinukilkan oleh SP1 di dalam pernyataan saksinya seperti berikut:
- I Suami saya telah mengugut untuk membunuh saya sekiranya saya pergi lagi ke Mahkamah untuk tuntutan cerai sambil mengacu pisau kepada saya. Semasa itu, 2 orang anak saya, Nor Solehah dan Nor Atiqah Syahida menyaksikan kejadian ini. Saya berasa sangat takut ketika itu kerana jarak antara saya dan suami pada masa itu lebih kurang 3 kaki sahaja lebih-lebih lagi dalam keadaan suami saya yang mengacu

- pisau kepada saya. Suami terus-terusan menuduh saya mahu menghabiskan hartanya, menyusahkan dia dan saya adalah dari keturunan yang jahat. Suami kemudian berlaku pergi meninggalkan rumah dan saya terus mengunci rumah. A
- [4] Semasa perbicaraan SP1 dapat mengecamkan dua bilah pisau yang dinyatakan oleh beliau seperti yang tercatat di halaman 14 dan 15 rekod rayuan Jld 2 apabila dirujuk dengan dua bilah pisau yang ditandakan P3 A dan B. Begitu juga SP1 dapat mengecamkan Kuala Krau Report 998/19 yang ditandakan sebagai P5. B
- [5] SP1 juga menyatakan bahawa maksud beliau bimbang akan keselamatan dirinya seperti yang tertera di dalam Kuala Krau Report 998/19 seperti berikut di halaman 17 rekod rayuan Jld 2 seperti berikut: C
- SP1: Saya takut kalau saya tak buat repot, dia akan buat lagi, dia akan ugut saya lagi. Ugut saya dan anak-anak lagi. D
- TPR: Puan kata puan diugut oleh suami, puan masih ingat tak apa ayat yang disebut oleh suami?
- SP1: Dia cakap kalau saya pergi ke Mahkamah lagi untuk cerai, dia nak bunuh saya. Sebab sebelum ini dia pernah ugut saya juga dengan parang sembelih kerbau. E
- TPR: Apakah kesan kejadian ugut bunuh ini oleh suami puan kepada puan?
- SP1: Sebab saya rasa takut saya rasa tak selamat. Saya rasa anak-anak saya juga tidak selamat kalau saya tidak tuntutan cerai, tak repot polis.
- [6] SP2 dan SP3 iaitu anak kepada SP1 dan perayu telah memberikan keterangan di mahkamah dan mengesahkan ada melihat perayu menunjukkan dua bilah pisau tersebut kepada SP1 dan SP3 menyatakan bahawa beliau melihat perayu menghayunkan pisau dan mengacukan pisau kepada SP1 dan ugut untuk bunuh SP1. Ini dinyatakan di perenggan 3 pernyataan saksi SP3 seperti berikut: G
3. Secara tiba-tiba, saya lihat ayah telah menghayunkan pisau yang dipegangnya lalu mengacukan pisau kepada emak dan mengugut jika emak saya pergi lagi ke Mahkamah untuk uruskan penceraian, ayah akan bunuh emak. Saya menjadi takut dan sangat terkejut dan hanya senyap sahaja. Setelah itu, ayah terus keluar dari rumah selepas meletakkan semula pisau di dapur rumah. H
- [7] Begitu juga keterangan SP2 iaitu anak kepada SP1 dan perayu memperihalkan perkara yang sama di pernyataan saksi beliau di halaman 113 rekod rayuan Jld 2: I
- Saya menjadi takut dan sangat terkejut kerana saya melihat ayah telah mengacu-acukan pisau kepada emak dan mengugut jika emak saya pergi lagi ke Mahkamah untuk uruskan penceraian, ayah akan bunuh emak. Saya menjauhkan diri sedikit lebih kurang 3 meter dari ayah dan saya mendiamkan diri dan takut

- A untuk mencelah kerana saya bimbang ayah boleh mengapa-apakan saya, kakak dan emak saya yang ketika itu berada dekat dengan ayah. Emak juga tidak menjawab apa-apa dan hanya senyap sahaja. Apabila dilihat emak tidak membalas apa-apa atau menjawab pertanyaan ayah, ayah pun terus keluar dari rumah dan ayah telah meletakkan semula pisau di tempat pisau di dapur.
- B [8] SP1 tidak bersetuju dengan cadangan perayu bahawa dua bilah pisau tersebut diberikan pilihan kepada SP1 untuk digunakan bagi membunuh perayu malahan perayu menyatakan beliau tidak mempunyai niat untuk melakukan pembunuhan kepada SP1. Apa yang menarik dalam kes ini ialah
- C keterangan saksi-saksi SP2 dan SP3 menyatakan bahawa SP1 tidak menjawab apa-apa kepada perayu dan hanya senyap sahaja. Selepas itu perayu keluar dari rumah selepas meletakkan semula pisau di dapur rumah.
- D [9] Ini bermakna keterangan bahawa perayu telah menghunuskan dua bilah pisau kepada SP1 adalah satu fakta yang tidak dapat disanggah melalui keterangan SP2 dan SP3. Begitu juga perkataan yang dikatakan ugutan yang dilontarkan oleh perayu kepada SP1 juga telah disahkan didengari oleh SP2 dan SP3. Ini adalah disebabkan semasa kejadian tersebut keterangan hanya ada
- E tiga orang itu sahaja di dalam rumah tersebut. Malahan perayu sendiri tidak menafikan bahawa terdapat dua pisau tersebut dan terdapat isu berkenaan rujukan ke Mahkamah Syariah untuk perceraian juga tidak dinafikan.
- F [10] SP5 iaitu pegawai penyiasat dalam keterangannya telah menyatakan bahawa hasil keseluruhan penyiasatan menunjukkan bahawa perayu ada membuat ugutan jenayah dengan niat ingin menyebabkan kematian kepada pengadu dengan cara mengacukan pisau kepada pengadu. Akibat daripada itu pengadu berasa ketakutan dan bimbang akan keselamatan dirinya, kejadian ini telah disaksikan oleh kedua-dua anak perempuan perayu. Keterangan ini
- G dinyatakan oleh SP5 di halaman 71 rekod rayuan Jld 2:
- H SP5: Hasil siasatan keseluruhan OKT yang merupakan suami kepada Ros Fadilah binti Mohammad Sarif ada membuat ugutan jenayah dengan niat ingin menyebabkan kematian kepada pengadu dengan cara mengacukan pisau kepada pengadu akibat daripada kejadian itu, pengadu merasa ketakutan dan bimbang akan keselamatan dirinya kejadian ini juga disaksikan oleh kedua-dua anak perempuan OKT.
- I [11] Di dalam kes ini pihak perayu telah mengendalikan perbicaraan terhadap beliau di mahkamah majistret sehingga perayu dipanggil membela diri secara berseorangan tanpa diwakili oleh peguam. Adalah menjadi prinsip undang-undang yang penting untuk pihak mahkamah menjelaskan kepada tertuduh di dalam satu perbicaraan jenayah yang dikendalikan sendiri oleh tertuduh berkenaan keterangan-keterangan yang telah dikemukakan terhadap beliau oleh saksi pendakwaan. Ini dinyatakan di bawah s 257 KTJ seperti

berikut:

257 Case for prosecution to be explained by Court to undefended accused

- (1) At every trial before the Court of a Magistrate if and when the Court calls upon the accused for his defence it shall, if he is not represented by an advocate, inform him of his right to give evidence on his own behalf, and if he elects to give evidence on his own behalf shall call his attention to the principal points in the evidence for the prosecution which tell against him in order that he may have an opportunity of explaining them.
- (2) The failure at any trial of any accused to give evidence shall not be made the subject of adverse criticism by the prosecution.

[12] Keperluan mahkamah untuk memastikan tertuduh yang tidak diwakili memahami kes pendakwaan dengan penerangan oleh mahkamah berkaitan dengan keterangan-keterangan utama kes pendakwaan adalah penting bagi membolehkan tertuduh membuat pembelaan sekiranya tertuduh dipanggil untuk membela diri. Perkara ini ditelah dinyatakan di dalam kes *Lokhman bin Abu v Public Prosecutor* [2001] 1 MLJ 311; [2001] 1 CLJ 253. Di dalam kes *Lokhman bin Abu v Public Prosecutor* tersebut Mahkamah Rayuan telah mendepani persoalan berkenaan dengan sama ada kegagalan pematuhan s 257(1) KTJ adalah mewajarkan penggunaan s 422 KTJ. Adalah didapati bahawa di dalam kes tersebut hakim bicara telah gagal menjelaskan berkenaan keterangan kenyataan beramaran yang ingin dikemukakan oleh pendakwaan di dalam kes di mana tertuduh tidak diwakili. YA Hakim Gopal Sri Ram menyatakan di halaman 256 seperti berikut:

We have examined the record in the present case with much anxiety. We are in agreement with Mr Karpal Singh that there was a clear breach of s 257(1) of the Criminal Procedure Code. We are also in agreement with him that the way in which the cautioned statement was introduced was unsatisfactory. In our judgment, in a case where an accused is unrepresented, it is desirable in the interests of justice, when a cautioned statement is sought to be introduced in evidence, for the court at that stage to ascertain from the accused whether he accepts that it was made voluntarily. If he does not, then the court should proceed to conduct a trial within a trial to determine the admissibility of the statement in accordance with settled principles.

The failure to do so would attract different consequences in each case, according to its own facts. In our case, having scrutinised the evidence, we are satisfied that there has not been a miscarriage of justice or to borrow the words of s 422 of the Criminal Procedure Code, a failure of justice. Having satisfied ourselves that the conviction is safe from any tainted evidence we find it unnecessary for the respondent to reply.

[13] Mahkamah Rayuan juga di dalam kes *Azahan bin Mohd Aminallah v Public Prosecutor* [2005] 5 MLJ 334. Di dalam kes tersebut tertuduh pada asalnya di mahkamah bicara telah dituduh dengan satu pertuduhan. Namun selepas perbicaraan dijalankan telah mengemukakan isu berkenaan keterangan

- A fakta serupa (*similar fact evidence*) terhadap kesalahan-kesalahan hubungan seksual sebelum itu. Dalam keadaan sedemikian Mahkamah Rayuan dalam kes tersebut berpendapat bahawa pematuhan s 257 KTJ adalah wajar diberikan perhatian dan kegagalan membuat sedemikian boleh menyebabkan Mahkamah Rayuan campur tangan dalam kes tersebut. Ini dinyatakan di
- B halaman 344 seperti berikut:

- C [19] This is a most serious case where the appellant was facing four charges at the end of the prosecution's case. Three of those charges came at the end of the case for the prosecution. In respect of some of these charges, there was, as we have already observed, insufficient particulars as to the date of the offence thereby wholly or substantially removing any possibility of a defence of alibi being raised by the appellant. In these circumstances, it was, in our view, incumbent upon the sessions court to discharge the function mandated by s 257(1).

- D [20] Further, this was a case where the appellant had come into court prepared to face a single charge. However, the prosecution in the course of the trial had, without seeking the leave of the court, adduced highly prejudicial similar fact evidence of previous acts of sexual intercourse. Once the question was put as to previous acts, the normal course for the sessions court to have taken is to have intervened at once and asked the prosecuting officer to justify the course he proposed to embark upon.
- E This was especially necessary since the accused, a layman, was unrepresented by counsel. We find this to be a most unsatisfactory feature of this case.

- F [14] Sementara itu, di dalam kes *Awaluddin bin Suratman & Ors v Pendakwa Raya* [1992] 1 MLJ 416 nota keterangan di dalam perbicaraan di mahkamah sesyen tidak menunjukkan bahawa tertuduh telah diterangkan perkara utama dalam keterangan pihak pendakwaan untuk memberi peluang kepada tertuduh memberi penjelasan. YA Hakim Mohtar Abdullah berpendapat seperti berikut:

- G It is also a salutary practice for a trial judge to explain to an undefended accused the main points of a prosecution witness's testimony so as to enable the said accused to properly cross-examine such witness. The record again does not show this to be done!

- H At the close of the case for the defence, the first appellant said that he did not want to make any submission. Mr Anthony then made a submission on behalf of his client (the second appellant). The third appellant merely said: 'My submission is as that given by counsel for the second appellant. I hope the court will consider all my statement'. The learned deputy public prosecutor then replied with a lengthy submission. On 18 April 1988, all the three appellants were found guilty, convicted and sentenced as aforesaid.

- I In my considered view, without even considering the merits of the various legal issues raised in this appeal, I am satisfied that there was a mistrial in this case. The record clearly shows that this trial had not been conducted in accordance with proper legal procedures or in a manner conducive to fairness and justice. The conduct of defence counsel, Mr Bernatt, is, to put it bluntly, quite disgraceful and

- has, to my mind, prejudiced the interests of his clients, the first and third appellants. The courtroom is not a stage for counsel to play-act, to appear, disappear, reappear and disappear at his whim and fancy. A defence counsel is also an officer of the court — he owes a duty both to the court and to his client. If a defence counsel wants to discharge himself from further acting for an accused person, the decent and honourable thing for him to do is to inform the court accordingly. Etiquette would demand that he appears in court to formally discharge himself. If that is somewhat difficult for him to do, then he should at least write to the court or inform the other counsel accordingly. I sincerely hope that the Bar Council or the Selangor and Federal Territory Bar Committee will seriously look into this matter and take appropriate disciplinary action to protect the integrity of the honourable legal profession and the dignity of the courts. A
- As can be clearly seen from the record, the conduct and actions of the learned deputy public prosecutor and the learned sessions court judge are also not beyond reproach. B
- It is trite observation that justice must not only be done but must be seen to be done. The record does raise some doubt whether, in the circumstances of this case, the appellants (especially the first and third appellants) have had a fair trial. C
- In that respect their conviction can be said to be tainted. Though the second appellant had the benefit of counsel throughout the trial, in view of the fact that this was a joint trial and incriminating evidence implicating him were contained in the cautioned statements of the first and third appellants, I am of the view, too, that his conviction would be similarly tainted. D
- [15] Adalah tidak dapat dinafikan bahawa kegagalan untuk mematuhi s 257 KTJ tersebut tidak secara automatik akan menjadikan perbicaraan tersebut adalah tidak teratur sekiranya ia tidak menimbulkan prejudis atau kebarangkalian yang munasabah suatu prejudis akan berlaku dan ia boleh diperbaiki di bawah s 422 KTJ. Ini seperti dinyatakan dalam kes *Shaari v Public Prosecutor* [1963] 1 MLJ 22. YA Hakim Azmi menyatakan seperti berikut: E
- I would, therefore, although s 257 of the Criminal Procedure Code did appear at first sight to be mandatory by reason of the words 'shall call his attention', I would say that having regard to what had taken place subsequent to that the accused had not been prejudiced in his defence and would, therefore, say that in the present case the failure by the Magistrate to comply with the provision of the section had not occasioned any prejudice or a reasonable probability of prejudice but is an omission curable under section 422 of the Criminal Procedure Code. F
- [16] Oleh yang demikian adalah penting untuk mahkamah bicara memberi perhatian kepada s 257 KTJ dalam mengendalikan kes-kes perbicaraan yang tertuduh tidak diwakili dan menjalankan perbicaraannya sendiri. Mahkamah harus memastikan bahawa perkara-perkara penting di dalam keterangan pihak pendakwaan dijelaskan kepada tertuduh. Ia juga berkaitan dengan sebarang percanggahan keterangan yang mungkin ada semasa saksi pendakwaan memberikan keterangan. Walau bagaimanapun harus dipastikan bahawa G
- H
- I

- A** tindakan menjelaskan kepada tertuduh seperti kehendak s 257 KTJ tersebut tidak menunjukkan bahawa mahkamah bertindak sebagai wakil tertuduh di dalam kes tersebut. Mahkamah hendaklah bertindak secara neutral dengan hanya menjelaskan keterangan-keterangan yang dikemukakan kepada saksi-saksi seperti yang tercatat di dalam prosiding perbicaraan. Mahkamah
- B** tidak sewajarnya menunjukkan bahawa telah mencadangkan pembelaan-pembelaan yang boleh dilakukan oleh tertuduh. Sebaliknya tertuduh sendiri setelah diterangkan keterangan-keterangan utama terhadap kes pendakwaan yang memutuskan untuk menyediakan hujahan di akhir kes pendakwaan serta pembelaan beliau sekiranya dipanggil membela diri.

- C**
- [17] Di dalam kes ini mahkamah perlu meneliti nota keterangan sedemikian bagi memastikan sama ada s 257 KTJ telah dipatuhi. Kes pendakwaan telah ditutup pada 16 Mac 2021 seperti yang terdapat di halaman 75 rekod rayuan Jld 2 seperti berikut:

- D** TPR: Dengan ini, pihak pendakwaan menutup kes pendakwaan. Saksi-saksi ditawarkan:

1. D/SM 88275.

2. D/SJN 125427, 130222.

- E** 3. D/Kpl 119246, 138358, 146023.

4. L/Kpl 187495, 191383.

5. L/Kpl 191516.

- F** Mahkamah: Tertuduh boleh memanggil saksi-saksi yang ditawarkan oleh pihak pendakwaan jika pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan satu kes prima facie terhadap OKT dan OKT diperintahkan untuk membela diri.

- G** [18] Adalah didapati setelah tertuduh dipanggil untuk membela diri majistret telah di halaman 78 hingga 79 rekod rayuan Jld 2 menjelaskan kepada tertuduh keterangan saksi-saksi dan elemen-elemen pertuduhan sebelum tertuduh memilih untuk memberi keterangan pembelaan di mana tertuduh mengesahkan di halaman 80 bahawa beliau telah memahami penjelasan majistret berkenaan keterangan-keterangan kes pendakwaan. Oleh yang demikian adalah jelas menunjukkan bahawa kehendak s 257 KTJ telah dipatuhi.
- H**

RAYUAN PERAYU

- I** [19] Pada masa rayuan ini didengar di mahkamah ini perayu telah diwakili oleh peguam. Di dalam petisyen rayuan yang difailkan oleh peguam perayu telah menyatakan bahawa majistret telah terkhilaf dari segi fakta apabila gagal mengambil kira pengadu iaitu SP1 yang telah memulakan pertengkaran di antara perayu dengan SP1. Punca pergaduhan tersebut yang dikatakan gagal

diambil kira oleh majistret ialah pengadu menolak malam gilirannya, SP1 mengambil dan menyembunyikan geran tanah milik perayu dan SP1 membuat permohonan cerai di Mahkamah Syariah. Majistret juga dikatakan telah gagal mengambil kira bahawa pada masa kejadian tersebut terdapat dua orang dewasa iaitu anak kepada SP1 dan perayu. Malahan SP2 dan SP3 ini tidak merakamkan kejadian tersebut. Pada masa yang sama turut dibangkitkan bahawa tiada bukti perayu berniat untuk mengakibatkan kegentaran atau ketakutan kepada pengadu.

A

B

[20] Majistret juga dikatakan telah gagal mempertimbangkan pembelaan perayu walaupun mahkamah mungkin tidak mempercayai keterangan perayu tetapi perayu telah berjaya menimbulkan keraguan yang munasabah kepada kes pendakwaan.

C

[21] Perayu juga menyatakan bahawa majistret telah gagal mempertimbangkan faktor-faktor mitigasi perayu semasa menjatuhkan hukuman. Ia telah bercanggah dengan prinsip penghukuman dan tidak menimbangkan kepentingan awam dan kepentingan peribadi perayu.

D

[22] Jika diteliti kepada alasan penghakiman majistret di halaman 28 rekod rayuan Jld 1 beliau telah memberikan penelitian dan penganalisaan kepada isu berkenaan dengan permohonan perceraian dan perebutan harta dan menyatakan bahawa ianya adalah tidak berkaitan dengan kes ini. Kegagalan SP2 dan SP3 tidak merakamkan atau mengambil gambar pada waktu kejadian juga tidak menjejaskan bagaimana mereka melihat kejadian itu berlaku dengan jelas. Mahkamah juga mendapati bahawa keterangan SP2 dan SP3 adalah saling menyokong antara satu sama lain. Oleh itu mahkamah bicara telah menerima keterangan SP2 dan SP3. Ia ditambah pula dengan penerimaan keterangan SP2 dan SP3 dan SP1 serta pengecaman positif kepada perayu oleh SP1 dan SP2 serta SP3. Begitu juga mahkamah bicara telah berpuas hati dengan keterangan pegawai penyiasat dan berpandukan kepada kes *Public Prosecutor v Wan Halim Wan Hassan* [2016] 8 CLJ 875 yang menggariskan elemen-elemen kesalahan di bawah s 506 Kanun Keseksaan, majistret telah berpuas hati dengan bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kes prima facie.

E

F

G

H

[23] Jika diteliti s 506 Kanun Keseksaan menyatakan seperti berikut:

506 Punishment for criminal intimidation

I

Whoever commits the offence of criminal intimidation shall be punished with imprisonment for a term which may extend to two years or with fine or with both; if the threat is to cause death or grievous hurt, or to cause the destruction of any property by fire, or to cause an offence punishable with death or imprisonment, or with imprisonment for a term which may extend to seven years, or to impute

- A unchastity to a woman, shall be punished with imprisonment for a term which may extend to seven years or with fine or with both.’

[24] Ini bermakna s 506 Kanun Keseksaan adalah memperuntukkan hukuman bagi kesalahan ugutan jenayah (*criminal intimidation*). Oleh yang demikian mahkamah perlu melihat kepada apakah yang dimaksudkan dengan ugutan jenayah seperti yang dinyatakan di bawah s 503 Kanun Keseksaan yang menyatakan seperti berikut:

503 Criminal intimidation

- C Whoever threatens another with any injury to his person, reputation or property, or to the person or reputation of any one in whom that person is interested, with intent to cause alarm to that person, or to cause that person to do any act which he is not legally bound to do, or to omit to do any act which that person is legally entitled to do, as the means of avoiding the execution of such threat, commits criminal intimidation.

Explanation — A threat to injure the reputation of any deceased person in whom the person threatened is interested, is with in this section.

ILLUSTRATION

- E A, for the purpose of inducing B to desist from prosecuting a civil suit, threatens to burn B’s house. A is guilty of criminal intimidation.

[25] Di dalam buku *Law of Crimes* oleh Ratanlal & Dhirajlal (27th Ed, Vol 2) di halaman 3159 telah menyatakan inti sari kesalahan di bawah s 506 Kanun Keseksaan seperti berikut:

2. Ingredients. — This section has the following essentials:-

1. Threatening a person with any injury:
 - G (i) to his person, reputation, or property; or
 - (ii) to the person or reputation of any one in whom that person is interested.
2. Threatening a person with any injury:
 - H (a) to cause alarm to that person; or
 - (b) to cause the person to do any act which he is not legally bound to do as the means of avoiding the execution of such threat, or
 - I (c) to cause that person to omit to do any act which that person is legally entitled to do as the means of avoiding the execution of such treat’

[26] Seksyen 506 Kanun Keseksaan tersebut telah memberikan perbezaan hukuman yang boleh dikenakan terhadap kesalahan ugutan jenayah iaitu sekiranya ugutan tersebut adalah berkaitan dengan sesuatu kematian hukuman

pemenjaraan sehingga tujuh tahun boleh dikenakan kepada tertuduh.

A

[27] Inti sari kesalahan bagi s 506 Kanun Keseksaan ini adalah mustahak bagi menunjukkan sama ada pihak pendakwaan telah membuktikan kes prima facie di akhir kes pendakwaan seperti yang diputuskan di dalam kes *Abdullah bin Atan v Public Prosecutor and other appeals* [2020] 6 MLJ 727. Pada masa yang sama jika dilihat kepada s 503 Kanun Keseksaan telah memperihalkan ugutan terhadap seseorang yang menyebabkan kecederaan kepada diri seseorang atau reputasi nama baik atau harta adalah merupakan kesalahan di bawah s 503 Kanun Keseksaan. Malahan sekiranya ugutan tersebut menyebabkan kegusaran kepada seseorang itu juga boleh dikategorikan sebagai kesalahan di bawah s 503 Kanun Keseksaan yang dikategorikan dengan ugutan dikaitkan dengan kecederaan. Kecederaan dalam konteks s 503 Kanun Keseksaan ini adalah merujuk kepada kecederaan yang ditafsirkan di bawah s 44 Kanun Keseksaan.

B

C

44 'Injury'

D

The word 'injury' denotes any harm whatever illegally caused to any person, in body, mind, reputation or property.

[28] Ia membawa maksud kecederaan yang diancam terhadap seseorang itu adalah sesuatu yang merosakkan (*harm*) seseorang. Dalam konteks kes ini ancaman yang dikatakan dilakukan oleh perayu ialah untuk menyebabkan kematian SP1. Salah satu daripada elemen kesalahan yang perlu ditunjukkan bagi kesalahan jenayah ialah mens rea atau niat salah. Sesuatu kesalahan jenayah tidak akan dapat dibuktikan tanpa keterangan bahawa tindakan yang dilakukan oleh seseorang tersebut adalah dengan mempunyai mens rea. Adalah menjadi prinsip undang-undang yang jelas bahawa satu kesalahan jenayah akan berlaku apabila terdapatnya actus reus dan mens rea. Di dalam kes ini dakwaan pihak perayu ialah beliau tidak mempunyai niat untuk mencederakan atau membunuh SP1. Namun demikian dalam kes ini niat atau mens rea yang dimaksudkan ialah di dalam menggunakan atau melontarkan perkataan yang boleh dikatakan sebagai ugutan jenayah. Tindakan perayu yang memegang dua bilah pisau yang disaksikan oleh SP1, SP2 dan SP3 adalah konsisten dengan niat beliau melakukan ugutan jenayah tersebut. Oleh yang demikian dapatan majistret bahawa inti sari kesalahan di bawah s 503 Kanun Keseksaan dibaca bersama dengan hukuman di bawah s 506 Kanun Keseksaan telah membuktikan satu kes prima facie adalah sesuatu yang betul dan tiada alasan untuk mahkamah ini menolak dapatan tersebut.

E

F

G

H

[29] Mahkamah juga perlu meneliti hujahan yang dikemukakan oleh peguam perayu di peringkat rayuan yang menyatakan bahawa elemen kesalahan di bawah s 503 Kanun Keseksaan tersebut telah tidak dibuktikan oleh pihak pendakwaan. Ini adalah disebabkan terdapatnya beberapa percanggahan keterangan dan keadaan keterangan SP2 dan SP3 yang tidak

I

- A pada bila-bila masa menunjukkan yang SP1 berasa gentar atau takut. Di samping itu tiada keterangan yang menunjukkan bahawa SP1 cuba meminta tolong atau menangis atau menggigil. Tindak tanduk SP1 kelihatan tenang dan mengawal keadaan. Peguam perayu menyatakan bahawa keterangan yang ada ialah SP1 hanya membatukan diri dan perayu meninggalkan rumah SP1
- B secara aman dan telah meninggalkan pisau yang dipegang oleh perayu. Berdasarkan kepada keterangan tersebut pihak perayu berhujah bahawa itu menunjukkan elemen di bawah s 503 Kanun Keseksaan telah tidak dibuktikan.
- C [30] Mahkamah tidak dapat bersetuju dengan hujahan tersebut. Ini adalah disebabkan apa yang penting bagi pertuduhan di bawah s 503 Kanun Keseksaan ialah tindakan seseorang yang membuat ugutan jenayah sehingga menyebabkan ketakutan. Fakta bahawa SP1 tidak menggigil atau menangis dan hanya membatukan diri sebenarnya adalah tindakan spontan ekoran
- D daripada pengucapan ugutan jenayah perayu kepada SP1. Sekiranya SP1 mengambil tindak balas, SP1 akan dicerderakan oleh perayu. Oleh yang demikian ketiadaan keterangan bahawa SP1 menangis atau menggigil tidak menjejaskan kes pendakwaan serta tidak mencatitkan inti sari kesalahan di bawah s 503 Kanun Keseksaan yang telah dibuktikan melalui
- E keterangan-keterangan pendakwaan di akhir kes pendakwaan.
- [31] Selain daripada itu pihak peguam perayu juga menyatakan bahawa tiadanya tindakan *actus reus* dibuktikan oleh pihak pendakwaan. Ia adalah disebabkan adalah tidak logik mengikut peguam perayu bahawa untuk seseorang menghunuskan dua bilah pisau dengan satu tangan kepada orang yang ingin diancam. Dalam konteks ini adalah wajar dirujuk s 33 Kanun Keseksaan yang menyatakan seperti berikut:
- F 33 'Act' and 'omission'
- G The word 'act' denotes as well a series of acts as a single act; the word 'omission' denotes as well a series of omissions as a single omission.
- [32] Di dalam buku *Law of Crimes* oleh Ratanlal & Dhirajlal (27th Ed, Vol 1) memberikan komentar kepada s 33 Kanun Keseksaan ini dengan
- H menyatakan seperti berikut.
- I 2. 'Acts'. — An 'act' generally means something voluntarily done by a person. 'Act' is a determination of the will, producing an effect in the sensible world. This word includes writing and speaking, or, in short, any external manifestation. In the Code of the term 'act' is not confined to its ordinary meaning of positive conduct of doing something but includes also illegal omissions.
4. 'Omissions'. — This word is used in the sense of intentional non-doing. Thus, according to this section, 'act' includes intentional doing as well as intentional non-doing. The omission or neglect must no doubt be such as to have an active effect conducing to the result, as a link, in the chain of facts from which an intention

to bring about the result may be inferred. The Code makes punishable omissions which have caused, which have been intended to cause, or which have been known to be likely to cause, a certain evil effect in the same manner as it punishes acts, provided they were illegal. And when the law imposes on a person a duty to act, his illegal omission to act renders him liable to punishment. The word 'acting or purporting to act' under section 197, Code of Criminal Procedure, will include illegal omissions by virtue of section 2(y), Criminal Procedure Code, and section 32, Penal Code. Where a Police Constable while loading his gun moved the safety catch ahead and death of deceased occurred while trigger of gun of accused went off due to his moving the bolt of the gun, it would amount to an act within the meaning of section 32 IPC. Whether it may be called a positive act or an omission to act, this act or illegal omission was held established beyond doubt.

A

B

C

[33] Ini bermakna bahawa percakapan yang merujuk kepada apa-apa penzahiran secara luaran. Oleh itu di dalam kes jenayah actus reus tidak semestinya memerlukan tindakan fizikal. Di dalam kesalahan di bawah s 503 Kanun Keseksaan yang melibatkan ugutan jenayah maka actus reas adalah terhadap apa yang diucapkan melalui lidah perayu yang disokong dengan tindakan menghayun-hayun pisau tersebut yang disaksikan oleh SP2 dan SP3. Oleh itu hujahan pihak perayu bahawa actus reus tidak dibuktikan oleh pihak pendakwa adalah sesuatu yang tidak boleh dipertahankan.

D

E

[34] Seterusnya pihak perayu menyatakan bahawa majistret telah tidak mempertimbangkan pembelaan perayu dengan sewajarnya. Namun demikian di perenggan 115(a) hingga (d) alasan penghakiman majistret telah memberikan penilaian sewajarnya kepada pembelaan perayu dan menjelaskan tentang percanggahan keterangan perayu dengan keterangan SP1, SP2 dan SP3 dan eksh P3(A & B). Malahan majistret di akhir perenggan 115(d) alasan penghakimannya menyatakan bahawa mahkamah mendapati bahawa gambar barang kes yang diambil oleh SP4 pada 1 November 2019 telah dikemukakan dan mempunyai tandaan kuning yang telah ada pada pisau tersebut dan SP3 telah mengesahkan bahawa P3(A & B) adalah sama seperti gambar. Ini bermakna majistret telah menolak pembelaan berkenaan kewujudan pisau tersebut dan kekeliruan mengenai warna pisau tersebut. Selain daripada pembelaan tersebut adalah didapati tiada pembelaan lain yang dikemukakan oleh pihak pembelaan. Oleh yang demikian dapatan majistret berkenaan dengan pembelaan yang dikemukakan dan keseluruhan keterangan bahawa pihak pembelaan telah tidak dapat menimbulkan keraguan yang munasabah adalah sesuatu yang tidak boleh digugat atau diganggu oleh mahkamah.

F

G

H

HUKUMAN

I

[35] Adalah menjadi prinsip asas bahawa mahkamah bicara mempunyai budi bicara untuk menjatuhkan hukuman yang sesuai dengan kesalahan yang dilakukan. Mahkamah yang mendengar rayuan tidak sewajarnya mengganggu

A dapatan hukuman yang dijatuhkan oleh hakim bicara walaupun mahkamah rayuan berpendapat bahawa hukuman tersebut adalah berbeza sekiranya ia ditentukan oleh mahkamah yang mendengar rayuan tersebut. Mahkamah hanya akan mengganggu hukuman yang dijatuhkan sekiranya mendapati bahawa ia bercanggah dengan prinsip-prinsip penghukuman.

B

[36] Di dalam kes ini perayu telah disahkan sebagai pesalah pertama. Didapati tiada rekod kesalahan lalu dikemukakan. Pihak perayu juga telah mengemukakan rayuan peringanan hukuman di mahkamah majistret. Beliau telah membangkitkan isu berkenaan pendapatannya, bilangan isterinya dan tanggungannya. Di dalam alasan penghakiman majistret iaitu di halaman 37 hingga 40 rekod rayuan Jld 1, faktor-faktor mitigasi dan faktor pemberatan telah diambil perhatian oleh majistret. Ketika dirujuk kes *Wan Halim Wan Hassan* majistret berpendapat bahawa hukuman dalam kes ini tidaklah harus seberat seperti di dalam kes *Wan Halim Wan Hassan*. Ini dinyatakan di perenggan 128 alasan penghakiman beliau dan telah menimbangkan segala faktor tersebut mahkamah telah menjatuhkan hukuman penjara enam bulan dari tarikh 5 Ogos 2021 dan denda RM10,000 kalau tidak bayar enam bulan penjara.

E

Adakah mahkamah perlu mengganggu hukuman yang dikenakan oleh majistret

[37] Jika diteliti kepada peruntukan undang-undang adalah jelas bahawa hukuman yang dikenakan adalah berada di dalam ruang lingkup hukuman seperti yang diperuntukkan di bawah s 506 Kanun Keseksan. Malahan majistret juga telah tidak mempertimbangkan hukuman yang lebih tinggi seperti yang dikehendaki oleh pihak pendakwaan. Adakah disebabkan perayu adalah pesalah pertama maka ia tidak boleh menyebabkan hukuman pemenjaraan dikenakan kepada perayu. Peguam yang bijaksana telah mencadangkan bahawa hukuman yang sepatutnya dipertimbangkan oleh dengan memberikan perintah di bawah s 294 KTJ. Namun begitu perlu diingat bahawa dalam pertuduhan di dalam kes ini dinyatakan bahawa ugutan jenayah tersebut adalah berkaitan dengan menyebabkan kematian. Ini bermakna hukuman pemenjaraan adalah boleh sampai tujuh tahun. Jika diteliti kepada s 52A dan s 52B Kanun Keseksan memperuntukkan seperti berikut:

52A Non-serious offence
The words 'non-serious offence' denote an offence punishable with imprisonment for a term of not more than ten years.

I 52B Serious offence
The words 'serious offence' denote an offence punishable with imprisonment for a term of ten years or more.

[38] Seksyen 294 KTJ pula memperuntukkan seperti berikut:

A

294 First offenders

(1) When any person has been convicted of any offence before any Court if it appears to the Court that regard being had to the character, antecedents, age, health or mental condition of the offender or to the trivial nature of the offence or to any extenuating circumstances under which the offence was committed it is expedient that the offender be released on probation of good conduct, the Court may, instead of sentencing him at once to any punishment, direct that he be released on his entering into a bond with or without sureties and during such period as the Court may direct to appear and receive judgment if and when called upon and in the meantime to keep the peace and be of good behaviour.

B

(2) The Court may, if it thinks fit, direct that the offender shall pay the costs of the prosecution or some portion of the same within that period and by such instalments as may be directed by the Court.

C

Section 432 shall be applicable to any direction made under this subsection.

D

(3) If a Court having power to deal with the offender in respect of his original offence, or any Court of summary jurisdiction, is satisfied by information on oath that the offender has failed to observe any of the conditions of his bond, it may issue a warrant for his apprehension.

(4) Any offender when apprehended on any such warrant shall, if not immediately brought before the Court having power to sentence him, be brought before a Magistrate, and the Magistrate may either remand him by warrant until the time at which he is required by his bond to appear for judgment or until the sitting of a Court having power to deal with his original offence, or may admit him to bail with a sufficient surety conditioned on his appearing for judgment

E

F

(5) The offender, when so remanded, may be committed to prison and the warrant of remand shall order that he be brought before the Court before which he was bound to appear for judgment or to answer as to his conduct since his release.

(6) This section shall not apply —

G

(a) if the offender is charged with a serious offence; or

(b) if the offender is charged with the commission of an act of domestic violence as defined under section 2 of the Domestic Violence Act 1994.

[39] Ia membawa maksud bahawa kesalahan di bawah s 506 Kanun Keseksaan ini tidak tergolong di dalam kesalahan yang serius seperti yang ditafsirkan di bawah s 52A Kanun Keseksaan yang menghalang penggunaan s 294 Kanun Keseksaan seperti yang diperuntukkan di bawah s 294(6) KTJ. Persoalannya ialah adakah hukuman di bawah s 294 KTJ itu bersesuaian dengan kes ini walaupun ia adalah berkaitan dengan kesalahan pertama.

H

I

[40] Mahkamah juga perlu menimbangkan adakah fakta dalam kes ini mewajarkan satu hukuman lain selain daripada hukuman pemenjaraan. Mahkamah perlu mengambil kira bahawa kes ini melibatkan suami isteri. Ia

- A lebih kepada isu-isu kekeluargaan sehingga mencetuskan ugutan jenayah yang dilafazkan oleh perayu. Namun demikian ia sudah mencukupi menyebabkan SP1 berasa terancam walaupun tiada tindakan susulan dilakukan oleh perayu bagi meneruskan ancamannya untuk membunuh SP1. Mahkamah juga perlu mempertimbangkan kesan daripada hukuman tersebut kepada keluarga
- B perayu dan SP1 serta SP2 dan SP3 yang masih menjadi ahli keluarga. Apakah ia adalah satu keadilan apabila seseorang perlu menjalani hukuman penjara ekoran daripada tindakan beliau melakukan ugutan kepada anggota keluarganya sendiri. Pada masa yang sama sekiranya mahkamah tidak mengenakan hukuman yang sewajarnya perayu akan mengambil kesempatan
- C untuk mengeluarkan ugutan jenayah kepada ahli keluarganya yang lain iaitu isteri-isteri dan anak-anak perayu. Ia akan menyebabkan keluarga terdekat perayu akan berada di dalam keadaan yang tidak selamat.
- D [41] Pada masa yang sama adakah dengan memenjarakan perayu ia akan menyebabkan bercanggah dengan prinsip undang-undang bahawa perayu adalah merupakan pesalah pertama. Sebagai pesalah pertama ia tidak sewajarnya diberikan pengalaman untuk dipenjarakan melainkan kesalahan tersebut memperuntukkan hukuman minimum dan termasuk di dalam
- E kesalahan serius yang tidak boleh digunakan s 294 KTJ. Dalam erti kata lain kepentingan perayu perlu diseimbangkan dengan kepentingan awam. Ia membawa maksud kepentingan awam ialah ahli keluarga terdekat perayu dan tanggungan perayu. Adakah dengan mengeluarkan ataupun perintah pemenjaraan ia telah menyebabkan matlamat undang-undang untuk
- F mencegah kegiatan penderaan kepada ahli keluarga tercapai.
- [42] Apakah pertimbangan majistret dalam menjatuhkan hukuman kepada perayu dalam kes ini? Bagi menjawab persoalan tersebut mahkamah meneliti kepada rekod rayuan Jld 1 alasan penghakiman majistret yang menyatakan di
- G perenggan 129 hingga 130 yang antara lain menunjukkan majistret telah menimbangkan mitigasi perayu seperti latar belakang dan ketiadaan rekod lampau. Pada masa yang sama majistret juga menimbangkan faktor-faktor pemberat. Jika diteliti kepada faktor-faktor pemberat yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan semasa perbicaraan ialah tindakan perayu terhadap mangsa
- H iaitu isteri beliau. Ia disaksikan oleh anak-anak mereka.
- [43] Adakah didapati bahawa di dalam kes-kes yang berkaitan dengan s 506 Kanun Keseksan faktor berkenaan bagaimana kejadian itu berlaku dan di manakah ia berlaku, siapakah yang terlibat dalam perlakuan tersebut serta
- I apakah ungkapan yang digunakan di dalam tindakan tersebut juga perlu diberi perhatian. Di dalam kes *Sinnasamy a/l Kaliappan v Public Prosecutor* [2005] 7 MLJ 570 perayu telah disabitkan setelah perbicaraan yang mana dalam keterangan menunjukkan bahawa perayu memegang parang dan menyatakan bahawa beliau akan membunuh mangsa. Dalam kes tersebut Mahkamah

Tinggi mengesahkan denda RM3,000 terhadap perayu. Seterusnya dalam kes *Public Prosecutor v Datuk Conrad Mojuntin @ Jomilon Mojuntin & Anor* [2009] 2 MLJ 745; [2009] 7 CLJ 635 YA Abdul Rahman Sebli pesuruhjaya kehakiman ketika itu telah menggariskan keadaan apakah pertimbangan yang perlu dibuat dalam menjatuhkan hukuman di bawah s 506 Kanun Keseksaan seperti berikut:

[30] As for the offence of criminal intimidation committed by the first respondent I do not think public interest will be served if a sentence of fine only is imposed as urged upon me by learned counsel. The punishment for the offence under s 506 of the Penal Code is imprisonment which may extend to two years, or with fine only or with both imprisonment and fine. It is well established principle that the public interest must override all other considerations in passing sentence. What the first respondent did is unacceptable and cannot be taken lightly. It was done in a public place and in full view of everyone present including his son and nieces. Instead of showing them a good example he showed them how to take the law into their own hands. In his evidence PW9 said he feared for his life when the gun was pointed at his head. Who would not, given the volatile situation and the state of mind of the first respondent It is obvious that he was a very angry man at the time. Even the police were not spared his anger. When PW9 pushed away the gun from his head he hit PW9's neck with the barrel of the gun. It was fortunate that the police patrol car arrived in time. Otherwise worse things could have happened to PW9. Learned counsel echoed back the first respondent's evidence that his intention in bringing the gun was solely to protect himself, his family and his friends. That is contradicted by his act of pointing the gun at PW9's head. There was no threat or provocation coming from PW9. It was a pure display of aggression against an unarmed and helpless young man. What happened at Dongonggon town that early morning is a picture of lawlessness not unlike the cowboy days of a bygone era. The sentence to be effective deterrent must be severe enough to give sufficient warning to gun owners that under no circumstances should they use their weapons for an unlawful purpose. I have taken into consideration the fact that the first respondent had a clean record prior to this conviction and that he is 60 years old. But I must also take note of the fact that a gun, a lethal weapon, was used in the commission of the offence. Further, the respondent has not shown any remorse. In his defence he tried to portray PW9 as a congenital liar and an aggressive person with eyes that can kill in an attempt to discredit PW9 when in fact it was he himself who was the aggressor. A man of his age and should have shown more restraint. Instead he totally lost control of himself. He could have killed PW9 if he had retaliated.

[44] Sementara itu di dalam kes *Public Prosecutor v Wan Halim Wan Hassan* [2016] 8 CLJ 875 mahkamah telah menjelaskan alasan mengapa hukuman pemenjaraan dua tahun dikenakan terhadap tertuduh seperti di perenggan 51 dan 52 seperti berikut:

[51] Memandangkan keterangan menunjukkan ugutan tersebut adalah untuk mendatangkan kematian atau cedera parah kepada pengadu atau untuk menyebabkan kemusnahan harta dengan cara membakar, maka adalah jelas hukuman ini adalah terjatuh di bawah limb kedua iaitu hukuman maksima

- A sebanyak tujuh tahun penjara atau dengan denda atau dengan kedua-duanya sekali. Justeru itu hukuman yang dijatuhkan adalah di dalam lingkungan yang dibenarkan undang-undang.
- [52] Walaupun kesalahan ini merupakan kesalahan ugutan sahaja, namun medium ugutan yang digunakan tersebut adalah amat berbahaya iaitu dengan cara menaburkan minyak petrol di kawasan rumah mangsa dan juga di bawah kenderaan motorvan pengadu yang diletak di hadapan rumahnya. Bayangkan dengan hanya satu 'percikan' api sahaja boleh mengakibatkan satu kejadian katastrofik iaitu rumah pengadu mungkin terbakar diiringi dengan letupan yang boleti mengakibatkan kemalangan jiwa melibatkan pengadu dan seluruh keluarganya, di dalam beberapa saat sahaja.
- C
- [45] Di dalam kes ini keterangan menunjukkan bahawa selepas daripada perayu mengungkapkan ugutan tersebut kepada mangsa, beliau terus keluar dan meninggalkan rumah tersebut. Tiada sebarang petanda yang menunjukkan bahawa pisau yang digunakan oleh beliau telah dibawa bersama-sama untuk berkemungkinan adanya tindakan lain akan dilakukan oleh perayu. Pisau tersebut telah ditinggalkan di dalam rumah tersebut. Ini bermakna insiden tersebut berakhir di situ sahaja. Ia juga berlaku hanya di dalam rumah perayu dan mangsa sahaja yang disaksikan oleh anak-anak mereka. Dalam erti kata lain ia hanya melibatkan hal ehwal keluarga perayu semata-mata.
- D
- E
- [46] Walau bagaimanapun mahkamah perlu memandang serius bahawa tindakan perayu terhadap mangsa adalah meletakkan mangsa di dalam keadaan merbahaya dan ketakutan. Ia mungkin boleh mendedahkan kepada keadaan yang lebih serius namun tiada keterangan sedemikian dikemukakan di mahkamah.
- F
- G
- [47] Pada masa yang sama adakah fakta dan keterangan seperti ini mewajarkan suatu hukuman pemenjaraan dikenakan. Ini adalah disebabkan hukuman pemenjaraan akan menukar status perayu daripada seorang yang bebas kepada seorang banduan. Ia akan menjejaskan perayu dan keluarga tanggungannya. Ia akan menyebabkan masalah yang lebih serius akan dialami oleh keluarga perayu termasuk mangsa dan anak-anak. Sekiranya mangsa dan perayu mempunyai masalah kekeluargaan maka prosedur yang dinyatakan di bawah Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam Pahang 2005 boleh diguna pakai sewajarnya. Sekiranya tindakan dikemukakan di Mahkamah Syariah, ia akan diambil tindakan yang sewajarnya mengikut undang-undang kekeluargaan Islam. Mahkamah berpendapat hukuman pemenjaraan tidak bersesuaian di dalam kes ini demi memastikan tiada insiden lain yang akan menimbulkan masalah lebih serius berlaku.
- H
- I

[48] Akhirnya rayuan terhadap sabitan ditolak. Hukuman majistret diketepikan dan diganti dengan hukuman denda RM10,000 jika gagal bayar enam bulan penjara.

Rayuan terhadap sabitan ditolak; hukuman majistret diketepikan dan digantikan dengan hukuman denda RM10,000 jika gagal bayar enam bulan penjara.

Dilaporkan oleh K Selvaraju

A

B

C

D

E

F

G

H

I